

Skåne

Uppt. av.

Bernhard Paulsen.

Fyrbebyggning på 1860 talet.

Klockgubbe.

1.

3.

4.

En kulturbild.

På 1860-70-talen, då fyrbelysningen ännu inte var i det goda skick som ~~nu~~ ~~numera~~ ~~är~~, inträffade ofta vid svåra stormar, att fyren på Hallands Väderö, ^{liksom} ~~även~~ ~~och~~ Träligen många andra fyror, släcktes av stormen och inte kunde tändas igen, ^{fjärän} denna bedarrat.

Vid sådana tillfällen var det många reglare, som i saknad av ~~fyrens~~ ~~leda~~ speppbrätt bland klipporna. Därav vittnar också det stora antal namnbräder från förtista fartyg, ^{som} ~~ett~~ ~~finnas~~ uppsatta i ett skjut vid Torckavs hamn.

Bärgandet av last och vrak var för kustbefolkningen en både lönande och efterlängtd sysselsättning, och man må därför inte förvånas öfver, att någon (eller kanske flera gemensamt?) av

fiskarkustens "uppfunnit" följande vers, ~~och~~ ^{den}
de icke underlätto att, då storm inträffade,
infläcka bland sina övriga aftonbåner.

Hvansen lydde:

Herre Jesus, hör vår bän,

Pläck du ljuset på Väderön!

Giv oss vrang (vrak) från alla länder!

Tag våra barn i dina händer! Amen. ~~¶~~

~~XXXXXX~~

Jag har också hört en version av samma sak
förlagd till Ven och dess kyrka.

Skåne

3326

Uppf. Carl Paulson 3.

O Sancta simplicitas.

I min barndom bodde i Hålsingborg en f. d. soldat, invalid sedan något krig varit han deltagit. Gubben ansågs kunna bota engelska sjukan, eller skåvern som den kallas på skånska, och denna förmåga berättade han därför att han varit med i krig och dervid slagit ihjäl åtskilliga människor.

Wid 5-6 års ålder ansågs jag vara behäftad med nämnda sjukdom och gick för därför genomgå en kur hos gubben. Under några veckor gick jag till honom varje torsdag och söndags morgon för behandling. Dessa dagar ha ju alltid, enligt folktron, varit mera välgörande än andra.

Hans behandling bestod i, att han tog vatten i en träskopa och från denna tog han sedan vattnet i sin allt annat än rena hand och så gick jag ur handen dricka några klunkar

3326

av vattnet. Suruwida kan gjorda något annat
vid mig, smorde mig eller dylikt; vet jag inte,
men den möttsjudande vattenbehandlingen den
kommer jag ihåg.

Men jag blev emellertid fri från sjukdomen
(om jag nu någonsin hade den), dock tror jag
inte att det var gubbens hygieniska behand-
ling som var orsak här till, utan det var nog
den inneboende livskraften som segrade.

O *Panella simpliciter* !

Min handens *Pællingsborg*, d. v. s.
1860-90 Tiden hade många gamla hus =
mest från 1700 Tiden, vilka i sam-
band med stadens utveckling och
modernitet för längresidan försurnit,
för att lämna plats för stora moderna
hus i enlighet med tidens krav.

Wid nuvarande *Bredborgsgräven* lög
en sådan bak, med klinsöggar och
kalkläsk, och här bodde i min
handens en f. d. soldat, i vartid
redan något byg var han deltagit,
Gulden-anngårds kunnna bota engelska
spikan, eller skårens som den kallas
på skånska, och denna egenhet,
eller förmåga, besatt han dånfor
att han varit med i byg och
david slagit ihjäl många människor.

När jag var fyra eller fem år gammal anknogs jag vara bekantad med nämnda sjukdom och fick då för första gången en kar hos gubben & blunder några veckor gick jag till honom varje lördags och söndags morgnar för behandling & dessa dagar ha ju alltid, enligt folktron, varit mera välgörande än andra.

Om behandling berättar jag att han som en gammal tog vatten i en träskopa och från denna tog han sedan vatten i sin allsmåttan än renare hand och så gick jag en kvart stunda några blunderar vatten i. Stundom ha jag gjort något annat vid mig, (smorde, mätte eller dylikt) som jag inte minns, men den måttlösa ande vattenbehandlingen den står klar för mitt minne.

Emellertid blev jag fri från sjukdomen (om jag nu någonstans hade den), dock tror jag inte att det var gudens ohypnotiska behandling som var orsak här till, utan det var snarare den inreloende livsdragten som hjälpte.